No. 39. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 31 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan den Graaf VAN RECHTEREN.

Ik heb met het uiterste genoegen ontvangen en gelezen Uwe beschouwingen over onze huishouding van staat.

Voorshands zal UEd. wel overtuigd zijn geweest, dat dezelve zeer verschillend zullen worden beoordeeld. Sommigen zullen dezelve vinden te onbepaald, anderen zullen er het bewijs uithalen, dat er geene bezuiniging mogelijk is.

Uw doel, om eenige vaste stellingen aan te wijzen, waarvan men ten deele kon uitgaan en waartoe men ten deele eerst na eenige jaren komen kan, is bereikt en zal waarschijnlijk niet zonder invloed blijven.

Ik zal niet stuk voor stuk het door UEd. behandelde nagaan, maar veroorloof mij eenige beschouwingen omtrent een punt, 't welk de geheele zaak beheerscht: ik bedoel de verandering der grondwet.

Niemand is meer met die grondwet te vrede en geen wonder voorwaar, want men moet blind zijn, om niet te zien, dat met de instellingen daaruit ontstaan, het land noodwendig te grond moet gaan.

De koninklijke magt wordt ondermijnt, de stem des volks wordt gesmoord en de schatkist wordt ten behoeve van eenige weinigen uitgeput.

Die uitkomsten moet onze ongelukkige grondwet hebben, zij heeft ze, en blijft zij bestaan, zij zal dezelve bestendigen.

Noch de wezenlijke aristocratie, welke beschermt en behoudt, noch het volk is vertegenwoordigd.

Een ongelukkig zamenweefsel van verkiezingen vormt als bij toeval, genoegzaam onafzetbare kiezers, zonder beginselen en zonder politiek inzigt, en daaruit ontstaat eene onontbindbare Kamer, die onberaden de koninklijke magt in kluisters slaat, de belangen des volks miskent en met een terugblik op de personele begeerten van hen die haar koos, nooit de algemeene belangen kan dienen en door allerlei plaatselijke en bijzondere belangen geslingerd, het goede bederft en het kwade nog erger maakt.

Deze Kamer heeft dan ook geene enkele schoone pagina in haar dertigjarige geschiedenis.

Gij wilt bezuinigen, mijn waarde Graaf, het is mogelijk, het is daarenboven dringend noodzakelijk en toch, met Uwe Kamer niet te verwezenlijken.

Geen tien stemmen zijn in Uwe Kamer te vereenigen, om een derde Uwer bezuinigingen aan te nemen; zij zouden immers treffen de leden der Kamer en de leden der Provinciale Staten, die hen gezonden hebben.

Willen de Ministers een budjet hebben aangenomen, zij benoemen nog eenige Staatsraden, of voegen nog elf nieuwe hoven bij de elf die reeds bestaan; het onvernietigbaar verledene is daar, om deze stellingen te bewijzen.

Zoo als het met het eene is, zoo is het met het andere: elk ziet terug op de zijne en daaruit volgt eene bijna onopmerkbare coalitie tot behoud van alle misbruiken, vijandig aan elke krachtige bezuiniging.

Zoo als het is met de vermindering der uitgaven, zoo is het met het beramen der middelen om ze te dekken.

Het dekken der uitgaven is eene eerste behoefte, want alle bezuinigingen werken slechts op tijd; het dekken der uitgaven is de eerste pligt der regering; maar het arme volk kan er niet meer toe bijdragen: het is overbelast, men moet de meergegoeden aanspreken; wanneer is de Kamer, gekozen door de Provinciale Staten, weder gekozen door en uit de Ridderschappen, stedelijke raden en landelijke kiezers, daartoe geneigd geweest? Toen zij niets hooren wilde van de opdrijving der personele belasting? Toen zij op waarlijk mietige gronden een successie-regt in de regte lijn bestreed? Nu zij met leede oogen eene wet op de aflossing der hoogst rente gevende fondsen ziet voordragen en den *modus quo* hekelt?

Geloof mij, waarde Graaf, toen de grondwet bepaalde: de Staten-Generaal vertegenwoordigen het Nederlandsche volk, maakte zij, gebruiken wij het ware woord, eenen leugen tot wet, de gevolgen zijn daarvan, zoo als zij zijn moesten: de leugen heeft niets dan kwaad voortgebragt; uit de vruchten kent men den boom.

Men kan geen tak van bestuur aanwijzen, welke niet is verwrongen en geknakt, omdat allen moesten geleid worden niet naar hunnen aard en om voor het algemeen vruchten te dragen, maar opdat dezelve alleen dienstbaar voor de Kamer, en de weinigen die haar kozen, zouden zijn.

Het beheer der financien, dat van het geheel binnenlandsch bestuur, de justitie, ja tot de godsdienst en het armenwezen dragen er de blijken van.

Het brengen der uitgaven in evenwigt met de ontvangsten is volstrekt noodzakelijk.

Om daartoe te komen behoort men niet alleen eene krachtige hand, maar die hand, hoe gespierd ook, is onmagtig zonder de medewerking van de meest invloed hebbende leden der maatschappij.

De Kamer vertegenwoordigt die leden niet, zij verleent die medewerking niet; hare houding in dit oogenblik is er het bewijs van.

Hoe wil men herstellen met eene Kamer, waarmede men niet heeft kunnen leven, dan door misleiding en giften, door haar met de instelling van een Amortisatie-Syndicaat, de inzage der finantien te ontnemen en door haar het vooruitzigt van vele ambten, waarin zij rijkelijk zoude deelen, te geven.

BARTHELEMY zeide, toen de wet op de regterlijke organisatie werd voorgedragen: » ik zie hier achttien » Presidenten en achttien Procureurs-Generaal van » Provinciale Hoven;" hij had er bij kunnen voegen, dat in de wet ook eene ruime oogst lag voor de Provinciale Staten, van wien de Kamer slechts de zendelinge is.

En nu zoude men met zulk eene Kamer, die zoo gretig allen omslag aannam, tot vereenvoudiging willen komen! onmogelijk!

Maar moet dan om de grondwet, waarop nooit de stem der natie is gevraagd, de Staat te grond gaan? Moet de Koning dat gedoogen? of kan Hij, wanneer Hij eene nieuwe grondwet voorstelt en de Kamers dit voorstel in enkelen of dubbelen getale afslaan, geen beroep op de natie doen? Moet Hij wachten tot dat van te kort op te kort eindelijk de staatsmachine stilstaat en de maatschappelijke orde voor regeringloosheid plaats maakt? Zal Hij dan eerst met regt instellingen kunnen verbreken, welke tot dat einde leiden moeten?

Neen, de Koning kan nu reeds openleggen de gebreken, die onze grondwet aankleven, en met al de magt, die hem is verbleven, voorstellen tot verbetering doen; maar als de Kamers daarvan niet willen hooren, omdat zij hunne magt niet willen afstaan, als de Staten Provinciaal geen afstand van hun monopolie van verkiezing willen doen, waarom zoude dan de Koning zich niet op de natie kunnen beroepen om te beslissen tusschen Hem, haar Koning en de Staten-Generaal, hare naam-vertegenwoordigers?

De Hemel verhoede, dat in den nood nimmer iemand den raad geve, om ordonnancien op de wijze van KAREL de tiende uit te vaardigen; maar een beroep op afgevaardigden van alle stemgeregtigden in de steden en op het platte land, wanneer de staatsmachine dreigt stil te staan, kan nooit onwettig zijn, het berust op de hoogste van alle pligten, die om de maatschappelijke orde te bewaren.

Hoe men intusschen hierover ook denke, altijd kan de regering voorstellen doen, tot verandering der grondwet, tot het instellen eener ware volksvertegenwoordiging, waarvan, ten allen tijd, door hare ontbindbaarheid, een beroep op het volk kan worden gedaan; zonder dit is alle wezenlijke herstelling onmogelijk.

S.

Is, in Nederland, de belijder der Joodsche godsdienst, regtens gehouden, tot het betalen eener gedwongene, jaarlijksche bijdrage aan de kerkelijke gemeente van de plaats zijner inwoning? Indien hij geimmatriculeerd lid dezer gemeente is ja; zoo niet neen.

Antwoord aan den Heer K., in de Vlissingsche Courant van den 22 Maart jl.

In de *Vlissingsche Courant* van den 20 Maart jl. hebben wij dit, in het tegenwoordige tijdstip zoo belangrijk gewordene vraagpunt, trachten te behandelen en op te lossen.

Daadzaken en omstandigheden ter zijde stellende, hebben wij, uit echte bronnen, klaar en duidelijk, zoeken aan toonen, dat Z. Exc. de Secretaris van Staat voor de Binnenlandsche Zaken, in 1814, geene bevoegdheid was verleend, een grondslag te leggen, waarop later het monsterachtige gebouw der dwangbelasting in kwestie, werd opgetrokken.

Pligt en zedelijke overtuiging riepen ons tot dien arbeid op; opzettelijk, dewijl hier minder de belasting, dan het levensbeginsel van grondwettelijke gelijkstelling der Nederlandsche Israëliten in aanmerking komt en, binnen weinig dagen, wegens het aanhangige onderwerp, een gewijsde van het Provinciaal-Geregtshof van Noord-Braband, wordt te gemoet gezien.

In Nederland mogen de *landwetten* den belijder der *eene* erkende, godsdienstige gezindheid, geen last of bezwaar opleggen, waarvan de belijder der *andere*, erkende godsdienstige, gezindheid vrijgesteld is. In het tegenovergestelde geval is geheel het maatschappelijk verdrag uit zijn verband, en de constitutie zou, dan wel met een janushoofd geschapen zijn, dat men, tweegezigten, voorwaarts en rugwaarts ziet (1)

Na hetgeen ten deze dan betoogd en in aanmerking gegeven is, zijn wij inderdaad benieuwd, of men zich eindelijk, in het beschouwen der zaak, tot het juiste punt van uitgang zal bepalen, of aan beginselen kleven, welke tot dus verre, als onfeilbare gidsen, schijnen gehuldigd te zijn.

Wij leven, Gode zij dank! niet meer in de tijden, waarin de Israëliet, tot het bijwonen van kerkdiensten en het aanhooren van predicatiën, door de hooglofflijke overheid, wordt gedwongen. De geimmatriculeerde Israëliet moge, hetzij hij al of niet ter kerke komt, tot de voldoening zijner kerkelijke bijdrage gehouden zijn; maar van *hem*, die nu eenmaal, te regt of te onregte, geene kerkelijke gemeente wil aanbehooren, door den arm der wetten, jaarlijksche schattingen af te persen, is indirecte kerk- en gewetensdwang; geessels waarvoor de Christenheid over het algemeen, en Oud-Nederland met Judea in het bijzonder, stroomen bloeds hebben veil gehad.

Berust nu de weigering der *niet* geimmatriculeerden, om in het onderhoud der kerkelijke gemeente betrokken te zijn, op ontevredenheid over den ouden slender der eeredienst, en wil men dezulken, tot het leveren van jaarlijksche contributien dwingen, dan vertoonen zich kerk- en gewetensdwang in de afschuwelijkste gedaante, en van eene bijna geheel Spaansche zijde!

Veelligt zou Koning WILLEM DE I^e., in 1814, zijne edele bedoelingen omtrent het Israëlitische kerkgenootschap in het vaderland, evenzeer hebben bereikt, door den werkkring van het Fransche keizerlijke consistorie, binnen deszelfs vereischte grenzen, te beperken, en deszelfs toon, houding en vorm te veranderen en te wijzigen, dan dit ligchaam te ontbinden, hetgeen reeds opgebouwd was te sloopen, en ter goeder trouw, een lek schip in de plaats te nemen, waaraan getrouwe dienaren, *ad vitam*, kalifaten en lappen.

Doch de Souvereine Vorst heeft nu eenmaal eene geheel nieuwe orde van zaken ingevoerd, met blijkbare inzigten, die ieder braaf Israëliet dankbaar erkent; Z. M. heeft de grondslagen tot eene geheel nieuwe kerkelijke organisatie geworpen, NB. voor Hoofd-Sijnagogen, ringkerken en kleinere gemeenten, ieder op zich zelve staande, zedelijke ligchamen, en voor hunne natuurlijke bestanddeelen, de ledematen.

Voor deze zedelijke ligchamen zijn reglementen vervaardigd, voor de Nederlandsch-Israëlitische kerkelijke gemeenten; geenszins vóór de Nederlandsche Joden als individus. De eerste welke den algemeenen regel nederschreef: « De gemeente bestaat uit alle Israëliten welke « in de plaats en in de omschrijving derzelver wonen" heeft eene magtspreuk ter nedergesteld die hoogst verwerpelijk is.

Het wezen van de zaak is « dat de kerkelijke gemeente « bestaat uit de geimmatriculeerde leden, en ook uit niet « geimmatriculeerden, in zoo verre laatstgemelden, zich « als passive leden, aan de gemeente willen aansluiten.

De Souvereine Vorst heeft nimmer het gemoed en het godsdienstig gevoel van eenigen zijner onderdanen geweld willen aandoen; vandaar dan ook, dat de kerkbelasting in kwestie, het gevolg is van eene ministeriele vrijpostigheid en geenszins dat van een dictatoriaal voorschrift!

Het lidmaatschap der Hervormde Kerk en de Joodsche immatriculatie zijn broeder en zuster, zij wegen in de schaal der evenredigheid even zwaar. Vrije wil, zedelijke overtuiging, gehechtheid aan de godsdienst, zijn de drijfveeren des eenen; vrije wil, genegenheid tot verbroedering met de gemeente en het genot van kerkelijke voorregten, zijn de beweegreden der andere.

Het vergelijk is immers logisch goed — oneindig beter dan de benamingen van « lidmaat van het Joodsche kerkgenoot- « schap binnen de Nederlanden, of lidmaat van het Joodsche

« kerkgenootschap te Tilburg" — oneindig beter dan het argument « de Staat subsidieert geene Joodsche *eeredienst*, « ergo *moeten* het de Joden zelf doen."

Bij de landsregering Ed. A. Heeren, is het *regt*, op grond waarvan de schatkist van de Joodsche eeredienst subsidie weigert, ten eenemaal onbekend en buiten praktijk; want die subsidie is, op de staatsbegrooting uitgetrokken. Het regt waarop de p[illegible] steunt, althans voor den niet geimmatriculeerden Israëliet, om gedwongene offers aan de eeredienst te brengen, zal wel in het rijk der hersenschimmen te zoeken zijn.

Dus zou de Israëliet persé gedwongen zijn, de eeredienst der Christenen te helpen schragen, voor de zijne niets erlangen, en laatstgemelde bon gré mal gré *moeten* staande houden; de Jood zou dan van de kat en den kater gebeten worden — non sens.

De hervormde Christen zonder geloofsbelijdenis blijft altijd, tegenover het Christendom, een gedoopte Christen; de niet geimmatriculeerde Israëliet blijft eenvoudig, Jood door het verbond der besnijdenis.

Kunnen nu den belijdenisloozen Christen geene kerkelijke lasten worden opgelegd, de niet geimmatriculeerde Israëliet behoort, desverkiezende, tot dezelfde cathegorie. Wie zal hier over het vermoedelijke ongeloof van den een; of het vermoedelijke geloof van den ander, den staf breken, of er een regt op bouwen, om den een vrij en den ander belastingschuldig te verklaren.

Dat onbepaalde gelijkstellen, in het genot van kerkelijke voorregten, waarneming van ceremonien, verrigten van openbare godsdienst-pligten, is bij de Israëlitische gemeenten, volgens de gesanctioneerde en huishoudelijke statuten, onbestaanbaar.

De Heer K. spreekt hier tegen zijn beter weten. De grenslijnen der ledematen en, niet geimmatriculeerden, waren van oudsher getrokken en zijn het nog heden ten dage; en wanneer den hervormde Christen zonder belijdenis, geen toegang tot het nacht- of avondmaal wordt vergund, dan ondergaat de niet geimmatriculeerde Israëliet, voornamelijk bij gelegenheid van feesten en hoogtijden, binnen *zyne* kerk genoegzaam dezelfde onderscheiding.

En ten einde nu de middelen aan te toonen, waardoor eene mindere opbrengst van kerkelijke bijdrage zoude kunnen gedekt worden, verwijzen wij den Heer K., om geen *kwaad opposant* te blijven, naar de *Vlissingsche Courant* van 16 December 1842, en raden mitsdien nogmaals alle Hoofd-Sijnagogen aan, welke Rabijnen salarieren en hunne weduwen onderhouden, eerbiedige betoogen bij de Hooge Regering in te zenden, om de subsidie, voor de Joodsche eeredienst op de staatsbegrooting uitgetrokken, voor hare wezenlijke bestemming te doen aanwenden.

K. K.

(1) Naar het inzien van een vermaard regtsgeleerde, is het ae additionele artikel der grondwet alleen toepasselijk op de gewone wetten van burgerlijken aard, welker onderwerp niet bij de grondwet is behandeld.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

MUNCHEN, den 21. Maart. De *Politische Zeitung* behelst weder een berigt van Professor *Gruithuizen*, hetwelk van den volgenden inhoud is: « Het hoofd van de *nieuwe komeet* heb ik gisteren, ten half acht ure des avonds, gevonden: het had zijne plaats in den omtrek van Ei (?), Pi, Sigma en Rho van den Walvisch. Nader durf ik het niet bepalen, daar het te snel uit het gezigtsveld van den kometen-zoeker verdween. Op de meer zuidelijk gelegene observatoria, voor welke de komeet zich niet zoo diep achter de digte dampen bij den horizon verbergt, zal hij reeds lang bepaald zijn. Hij was dus in de vroegere dagen ten half acht ure nog niet ondergegaan. Dit kometen-hoofd is, in verhouding met den ontzettend grooten staart, zeer gering en toont, in deszelfs tegenwoordigen stand, slechts een helderder nevel, die allengs naar zijn middenpunt in lichtglans toeneemt. De staart heeft zich sedert gisteren min of meer veranderd; hij schijnt niet meer zoo regt uitloopend, maar bolrond zeer ligt naar boven gebogen, en deszelfs eind is meer naar den Melkweg gevorderd; doch in denzelven schitteren aldaar nog steeds in het oog vallend de kleine sterren door, met welke de lepels van den Haas gesierd zijn, gelijk dit ook overal elders het geval is. Een geheel ongewoon verschijnsel is, dat zich thans het zodiakaal licht, hetwelk tot den dampkring der zon behoort, veel helderder, breeder, onbegrensder, maar korter vertoont, dan om dezen tijd in andere jaren. Deszelfs punt reikt wel voorbij de Pleiaden, maar komt niet tot aan den Melkweg. Er is geen twijfel aan, of het naburige deel van den zonnedampkring, waarin zich thans de aarde beweegt, behoort ook nog tot het zodiakaal licht, waaruit de zachte wedersgesteldheid van den tegenwoordigen evenachts-tijd kan afgeleid worden, daar de zon zelve reeds sedert lang volkomen zonder vlekken is. (*Deze zachte weêrsgesteldheid heeft zich echter, altans hier in Holland na den evennacht merkbaar veranderd, hetgeen echter misschien aan de luchtverplaatsing moet toegeschreven worden, welke de zoo heftig en zoo langen tyd waayende oostenwind veroorzaakt.*)

In een ander berigt, zoo het schijnt van Prof. *Steinheil* afkomstig, wordt gezegd, dat de komeet zich, met schijnbaar afnemende snelheid, dagelijks ongeveer twee graden van de zon verwijdert, terwijl de staart zich schijnt te verkorten.

FRANKRIJK.

— De geheele som, welke te Parijs ten voordeele van Guadeloupe aan de centrale kas is ontvangen, bedraagt 429.351 fr. Het doet ons genoegen, dat ook te Londen, Amsterdam, Hamburg en andere handelsteden inteekeningen zijn geopend. Brieven van Martinique van 16. Februarij behelzen, dat het getal dooden te Point à Pitre 6000 bedraagt; er werden nog steeds ligte schokken gevoeld; men was voortdurend bevreesd voor nieuwe onheilen.

— De Parijzenaars eten tegenwoordig meerendeels alleen mechanisch-brood, hetwelk door eene groote mechanische bakkerij te Montrouge geleverd wordt. In deze broodfabriek worden door stoommachines ijzeren rollen in beweging gebragt, die het deeg meer volkomen kneden, dan zulks tot dus verre met de handen (zelfs wel met de voeten) mogelijk was. Machines vormen dan terstond dit deeg tot brooden, die alsdan, duizend op-eens, door andere machines in drie ovens geschoven worden. Uit de steenkolen, welke men tot heeting der stoommachine noodig heeft, verkrijgt men ter zelfder tijd het gaz, hetwelk tot verlichting der fabrijk noodig is. De machine neemt daarop de brooden uit den oven, laat ze in manden vallen, en voert ze in het magazijn. Zij stort ook nog de meelzakken in de kuip uit, en brengt daarin het noodige water aan.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 27. Maart. In de zitting van den Hoogen Raad is behandeld het beroep in cassatie van den proc.-gen. in het belang der wet tegen het arrest van het Hof van Noord-Braband, betrekkelijk de zoo veel geruchts gemaakt hebbende zaak der *inkwartiering*. De uitspraak is bepaald op 11. April.

ARNHEM, den 26. Maart. De *Augsburger Allgemeine Zeitung* van den 21. dezer bevat het volgend berigt van de Westkust van Sumatra, onder dagteekening van 23 October 1842: « De oorlog met de Atschinezen in de noordelijke bezittingen op Sumatra heeft nu eene zeer gunstige wending voor de Nederlanders genomen; de vijanden der regering werden door de tegen hen afgezonden Nederlandsche troepen geheel van het Nederlandsch gebied verdreven. De vijandige Atschinezen, welke door twee broeders van den radja van Tromo, (een van der Nederlanders) aangevoerd worden, hebben zich in het gebergte van het rijk Atschin en in de landen van eenige kleinere vorsten teruggetrokken. In de tusschen Benkoelen en Palembang gelegen, nog niet geheel onderworpen distrikten van Zuid-Sumatra staan de zaken thans voor ons verre van goed. Alle gemeenschap, welke tot dus ver nog tusschen beide genoemde steden plaats vond, wordt door de vijanden afgesneden. De hoofden der inboorlingen stellen alles in het werk, om den haat, tegen de Nederlanders op Sumatra te vermeerderen. Het is hun dan ook gelukt den jongen sultan van Jambi voor hunne zaak te winnen."

— 27 Maart. Men schrijft uit Helchteren (Belgisch Limburg) « Voor eenige dagen heeft eene opligting, met voorbeeldelooze slimheid, in eene pachthoeve der gemeente Houthalen plaats gevonden. Twee personen, vermoedelijk Joden, met welke de pachter eenige zaken had gedaan, komen in den avond bij hem, en beklagen zich bitter dat een landbouwer uit Ghenck, die hun beesten verkocht had, weigerde tien-gulden-stukken aan te nemen, en volstrekt in vijf-frank-stukken wilden betaald worden. Zij verzoeken dus den pachter hun het goud tegen vijf-frank-stukken te wisselen. De pachter weigert, onder voorwendsel dat de stukken van vijf-franken gemakkelijker voor hem zijn. Toen bieden zij hem aan, de vijf-frank stukken tegen Fransche kroonen in te wisselen. Nu neemt hij het voorstel aan en de Joden vertrekken, beloovende den volgenden morgen met de kroonen te zullen terugkomen.

Den volgenden dag vertoonen zij zich op het bepaalde uur, maar daar de pachter eenigen achterdocht had opgevat, bieden zij aan, hem zelfs eene grootere som in kroonen, dan zij voor de betaling noodig hadden ter hand te stellen.

Eindelijk geeft de landman toe, maar onder beding dat hetzelfde aantal vijf-frank-stukken hem twee dagen later zou worden teruggegeven, en dat de kroonen hem slechts als pand zouden verblijven. De Joden nemen het voorstel aan, spreiden een foulard uit, tellen daarop een aantal kroonen uit, zelfs tot hooger bedrag dan de vijf-frank-stukken, welke zij noodig hadden, wikkelen het pakje met de grootste zorg in, zetten er hunne cachetten op, en vertrekken toen, maar niet zonder aan den pachter verzocht te hebben eenen stal in gereedheid te brengen, ten einde de koeijen te ontvangen die zij te Ghenck gingen halen.

De bepaalde dag voor de terugkomst der beide vreemdelingen verstrijkt. Den volgenden dag geen tijding. Drie, vier, dagen gaan voorbij en de joden vertoonen zich niet. Eindelijk begeeft zich de bedrogene naar zijnen burgemeester, men opent het pakje, en men vindt er slechts stukkken van 10 centimes in! De sluwe gaauwdieven hadden hem waarschijnlijk een pakje in de hand geduwd volkomen gelijk aan datgene, hetwelk de kroonen bevatte.

In weerwil van de ijverige nasporingen der justitie heeft men de schuldigen nog niet kunnen uitvinden. Drie honderd vijftig stukken van vijf franken zijn op die wijze ontvreemd.

— 29 Maart. Het Provinciaal geregtshof van Gelderland heeft gisteren *J. J. Baudoin*, die den 10 Januarij te Winssen, *Hendrika Otten* heeft vermoord, ter dood veroordeeld, welk vonnis te Nijmegen zal worden voltrokken.

— Den 26. dezer is van Harderwijk naar het Nieuwe Diep vertrokken, een detachement sterk 120 onder-officieren en manschappen, onder bevel van den van verlof terugkeerenden kapitein *Donleben*, Ridder van de M. W. O., begeleid wordende door den 1. Luit. *Boers*, mede van verlof terugkeerende en den 2. Luit. *D. Aumerie*, om op den 28 daaraanvolgende, aan boord van het schip de Stad Utrecht te worden geëmbarkeerd, en naar Neêrlands Indiën te worden overgevoerd.

— Er zijn hier te lande dagbladen van de Kaap de Goede Hoop tot den 6 Januarij ontvangen. Dezelve behelzen omtrent de aangelegenheden aan de Noord-Oostelijke grenzen van die kolonie geene nadere nieuwstijdingen, dan alleen dat er eene vijandige ontmoeting had plaats gehad tusschen de boeren over de grenzen en de Griqua's, waarbij deze laatsten waren terug geslagen, nadat er aan beide zijden vele dooden gevallen waren. Een der bladen vermeldt voorts, dat meer dan honderd trekossen, welke aan de van Grahamstad naar de grenzen opgerukte troepen nagezonden waren, en bestemd ter vervanging van die welke dezelve op hunnen marsch verloren hadden, op den weg door gebrek en vermoeijenis waren omgekomen. Ook die troepen hadden veel door de droogte en hitte te lijden.

— De beroemde Noorweegsche hardlooper *Mensen Ernst*, die eene reis ondernomen had, om den oorsprong van den Nijl op te zoeken, was in het laatst van Januarij in Opper-Egypte overleden.

VLISSINGEN, den 30. Maart. Wij voldoen gaarne aan het verzoek, om de onderstaande regelen eene plaats in te ruimen.

VEERE, den 27. Maart. In den vroegen morgen van dezen dag, hadden wij het leedgevoel, berigt te verkrijgen, van het overlijden van den Heer *Cornelis de Nood Dz.*, Secretaris en Ontvanger dezer Stad, in eenen vijf en zestig jarigen leeftijd.

Onze ziel werd daardoor voor het algemeen belang dezer zoo behoeftige Stad, vooral in het verschiet starende, tot weemoed gestemd, doordien, den afgestorvenen, zoo grondig als iemand, dezelve in alle hare behoeften kende, en mitsdien als eene zoo veilige baak, naar waarde werd geschat.

Wij waren met dien ervaren man te vaak werkzaam, dan dat wij ons de overtuiging mogen geven, dat zijn gemis, ook voor ons in den werkkring, dien wij bedoelen, kan worden vergoed.

Verrijkt en gesterkt door eene ruim veertigjarige ondervinding, in verschillende financieële betrekkingen binnen deze Stad, verhoogd door de zucht van het mogelijke tot verbetering of leeniging bij te dragen, van zijn zoo hulpbehoevend geboorte-oord, en hetwelk hem dan ook altijd door bovenbedoeld gevoel tot rigtsnoer in zijnen gewigtigen werkkring verstrekte, zoo mogen wij voor ons zijn gemis betreuren, en voldoen aan het gevoel onzes harten, deze aan de nagedachtenis van den ontslapenen vriend toe te wijden.

M.

GEMENGDE BERIGTEN.

Bevallen van drielingen vrouw Donker te Strijp (N. Brab.) — 16 meesters in het dammen hebben een wedstrijd gehouden te Termunterzijl, de prijs is behaald door den virtuoos N. H. Waalkens van Farmsum. — Beroepen te Edam Do. Reep Verloren van Dalfsen. — De Oostenrijksche troonopvolger ligt gevaarlijk ziek. — Gestolen bij den Heer Kuis te Voorschoten ƒ700 in goud en ƒ7.000 banco. — Overleden de beruchte wonderdokter te Niederempt. — De Konstantinopolitaansche politie heeft 23 man valsche munters gevangen genomen; deze deden zoowel in papier als in metaal. — De kroonprins van Beijeren heeft een paleis op lands kosten van de hand geslagen. — De torenwachter der oude Kerk te Amst. heeft een valsch alarm geblazen. — In de vrijhaven van Trier is 't eerste Hollandsch schip geloopen. — Ontdekt 6 eilanden tusschen de Philippijnen en de Dieven-eilanden. — De Teems-tunnel word den 25 d. plegtig geopend. — Een rijks ontvanger te Coblentz is wegens valschheid veroordeeld tot drie geeselingen en levenslangen dwangarbeid. — Een naauwelijks 18 jarig meisje, Jacobje Verrips, bij Gorinchem, heeft haar pas geboren kind om het leven gebragt, door middel van een kousenband eenige malen om den hals te draaijen. — De koning van Frankrijk verkeert voortdurend in zorgwekkenden toestand, ten gevolge van wonden aan het linkerbeen. — De verschillen tusschen Rome en Rusland nemen een bedenkelijk aanzien aan. — Uit Napels klaagt men dat het er drie weken achtereen geregend heeft, zonder dat de zon te voorschijn is gekomen. — Te Rennes wordt een fabriek gebouwd waarvan al het houtwerk door gegoten ijzer vervangen wordt. — Prinses Clementine zal in stilte trouwen. — Op het Scheveningsche strand heeft prins Alexander in een wedren te paard getriumfeerd. — Vermist te Luik drie manspersonen. — Overleden bij Dunmanwaij George Mahonij oud 107 jaren en een paar uren later zijne vrouw Nelletje oud 99 jaren. — De sluiting van 't aardsche tooneel (23 April) wordt in Ierland angstvallig verbeid. — Koolzaad in een doen. — Het beheer der maatschappij van weldadigheid zal wederom worden opgevat door derzelver oud bestuur.

ADVERTENTIEN.

§ § § De ondergeteekende berigt door deze hare geëerde Begunstigers, dat zij van Dingsdag den 4. tot Zaturdag den 8. April aanstaande, alhier met eene ruime sortering DAMES-GOEDEREN, waaronder veel geborduurd Neteldoek, zal uitgepakt zijn bij Mejufvrouw *VAN DE SANDE*, op de Bierkaai.

M. C. VAN VELTHOVEN,
Geb. RIDDERBOS.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 30 Maart. Sedert den 28 dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Mentor, S. Schroder, Buenosayres, huiden; Boreas, J. C. Schmit, Stettin, tarwe; Sodskende, H. H. Hansen, Koningsberge, granen; Sophia Christina, N. H. Mandere, Randers, rogge; Archibald, H. Lange, Memel, hout; Mina, J. Sell, Wolgast, garst; Nephtunis, C. Barchmar, Gothenburg, hout; de drie Gebroeders, J. Eickhoff, Embden, haver; Oscar, J. Holst, Gothenburg, hout; La Fayette, J. H. Hansen, Brevig, hout.

Voor Leuven bestemd:

Annette, H. L. Buss, Embden, haver.

Voor Gend bestemd:

Carl Heinrich, F. Darmer, Wolgast, garst; de vier Geschwesteren, R. Eickhoff, Embden, tarwe.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Pehrke, B. Andrianich, ballast, Constantinopel; Clara, N. Wottock, Einigheden, J. Meyer; Maria Agnette, J. Fronteynand, alle ballast, Koningberge; Samuel, J. Stedens, zelis, Hull.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.